

אלא, מוכח, שלדברי רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה גם פסולו בגופו טעון עיבור צורה.

אלא מחורתא, מחוור הדבר וברור שאין לתרץ כרב אשי, אלא טעמו של רבי ישמעאל הוא משום שסבר – פסולו בגופו טעון עיבור צורה. ואילו התנא ששונה ישרף מיד חולק עליו, וסובר שאינו טעון עיבור צורה.

ולתרץ את דברי רב, יש לנו לתרץ **כדשני מעיקרא**, כתירוץ לעיל, שכיון שאין הפסח צריך עקירה, הרי משמתו הבעלים או משכו ידם נעקר מהקרבת שם הפסח מאליו, והוא עומד בסתמא לשלמים, ופסול הגוף שלו הוא משום ששחט את השלמים לשם פסח. ו**יוסי בן חונאי היא**, הסובר שגם שלמים ששחטן לשם פסח נפסלים בפסול הגוף, ולכן ביום חול ישרפו מיד.

הדרן עלך אלו דברים